

4.

Zatoraj bodi kmetski stan,
Od vseh najbolj spoštovan!
Ker na celem svetu ni dežele,
Katere kmetske roke ne bi živele.

F. M.

* * *

Proti žepnim tatovom. Proti malim žepnim tatovom po naših sejmih se zna človek že varovati, ker pozna njih navade. V drugih in velikih mestih je policija tudi že izdala celo vrsto „trikov“ teh malih žepnih tatov. Težko pa se je braniti proti velikim spretnim tatovom. Neki londonski tajni detektiv pripoveduje: Občinstvo daje tatovom preveč lepih prilik k tativam. Tako dajo dame, ki nosijo majhne srebrne torbice in možje, ki nosijo preveč očividno svoje ure, igle in verižice, tatovom zelo lepo priliko k njihovi — praksi. Tatovi imajo svoje „trike“. Če stopiš v tramvaj, v vagon v gneči in se primeša za jermen na stropu, tedaj pazi na slovenca, ki pri vsakem najmanjšem tresljaju izgubi ravnotežje ter se zadene vate. Tudi se ogiblji človeka, ki ti diha v obraz, tako da se mora obrniti od njega, nadalje onega, ki ti stopa na noge ali te na drug način otežuje. S tem hoče le od sebe odvrniti tvojo pozornost. Medtem ko te suje ali na drug način nadleguje ter se vladno opravičuje, pa gleda, kje imaš denar, da ti ga potem izmakne. Če imaš dragu napravo iglo, tedaj pazi na soseda, ki je v železniškem vozlu zamišljen v velik časopis in ga nerodno obrača. Obraca liste, šumi s časopisom, da ti pade časopis na obraz, — in predno se ogneš, ti izgine draga igla. Cela skrivnost žepnih tatov tiči v njih neverjetni hitrosti. Najboljši tatovi kravatnih igel so ženske. V Londonu so to zelo krasne, elegantne dame, ki „delajo“ po noči. Njihova praksa obstoji v tem, da se poskušajo — seznavati. Navadno delajo dve tatici skupaj. Dve dame gresta po ulici, eni spodrsne ter pade. Njena spremljevalka ji hoče pomagati, toda pri tem je zelo nerodna. pride mimo gospoda, vzigne galantno dame, ki se mu vladno zahvali ter postane vse rdeča. In ko gre nato vladni gospod naprej, zadovoljen s svojim vitežtvom, je — laži za denarnico, iglo ali uro. Eden izmed najuevarnejših londonskih tatov dela s pomočjo diamantnega prstana Del roba, s katerim je diamant obdan, je ostro nabrušen in s tem preze tat v gneči žep svoje žrtve te se polasti denarnice.

Kolera se je pričela zopet širiti po Ruskem. Ta očabna, v kulturnem oziru še vedno napolazijatska Rusija, ki hoče ves svet spraviti pod svojo knuto, naj bi raje izboljšala in pomnožila svoje bolnišnice, da ne bi bila pravo gnezdo bolezni in kučna nevarnost za vso Evropo.

Vihar. Iz Londona poročajo, da je vihar povzročil v državi Kentucky mnogo škode. Tako je bila vsa okolica mesta Hendersona težko poškodovana. Tudi več oseb je izgubilo svoje življenje. Doslej so našli 5 mrljčev. Prizadeta škoda pa znaša več milijonov krov.

Rudarska smrt. Grozovita rudarska nesreča se je zgodila v rudniku „Rathauswerk“ pri Salzburgu, v katerem se koplo zlato. Strupeni plini so se namreč razstrelili. Tako je 7 rudarjev v zadušilo. Ko so prisli ostali rudarji svojim tovarišem na pomoč, zadušilo se je v strupenih plinih še 4 rudarjev, tako da je pri tej grozni rudniški nesreči izgubilo 11 rudarjev svoje življenje.

Smrt vsled zavžitih gob. Iz Oppelna poročajo: Štirje otroci mesarja Bertzika, ki so s svojo dekolno na počitnicah v Karlsruhe, nabrali so v gozdnu gobo, jih kuhalji in pojedli. Ali bile so strupene gobe in nesrečni otroci so kmalu nato umrli v groznih bolečinah.

Velik požar. Iz Königsberga poročajo, da je izbruhnil na skladišču lesa tvrdke Albrecht & Lewandowski ogenj, ki se je grozovo hitro razširil. Razven gasilcev so tudi 3 stotnije pionirjev gasile. Zgorelo je več kot 200.000 brzjavnih drogov.

Grozni umor. Ruski listi poročajo o sledčem strašnem zločinu: Neki živinski tržec iz Uralške se je s svojo hčerkjo vrátil iz sejma domov. Ko sta tako šla skozi neki gozd, je opazil oče, da se nekdo plazi za njima. Oče je izročil denar, ki ga je imel seboj, svoji hčerki

in ji je naročil, da naj gre hitro dalje do strica, ki je v bližini stanoval, on pa da se že na kak način obrani napadalca. Deklica je letela naprej. Kmalu nato je zaslišala za seboj obopen klic. Bila je tako prestrašena, da se ni niti upala nazaj ozreti. Vsa prestrašena in zasopla priletelata je do hiše svojega strica. Pri stričevih našla je doma samo tetu, katera jo je skušala pomiriti in jo je končno spravila spat k svoji hčerki v posebno sobico. Vsed silne razburjenosti revica seveda ni mogla zaspasti. Slišala pa je, da se je vrnil stric domu in je rekel poluglasno k teti: „Ubil sem ga, toda denarja nisem našel.“ Ko je deklica slišala te besede, je revica takoj spoznala, da je bil sam stric morilec očeta. Zato je potihoma vstala iz postelje, skočila skozi okno in letela naravnost v mesto, kjer je vso stvar orožnikom naznanila. Medtem pa je tetka povedala stricu, da je prišla bratova hči in da spi v sosednji sobi. Tako sta si domislila, da je možev brat izročil denar za prodano živino svoji hčerki in da ga ima ta pri sebi na postelji. Podivjani zločinec se je splazil v sobo in je mahnil s sekiro po deklici, ki je spala na postelji; ali umoril je tako — svojo lastno hčer, misli je, da je to njegova nečakinja. Tedaj pa je tudi že prišlo iz mesta orožništvo, ki je aretiralo moža in ženo ter je odpeljalo v ječo v Uralsk.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Zakaj se skrivate? Pravijo, da smo „denuncijanti“, ker nastopamo odločno proti srbofilske gonji na Slovenskem. Gospodje prvaki, to je psovka, ki pa v teh resnih časih nima nobenega pomena! Proti Principu in Cabrinoviču ter njegovim slovensko-srbskim priateljicom in zagovornikom sme in mora biti vsakdo „denuncijant.“ To je eno! Sicer pa slovenski prvaci nimajo prav nobenega vzroka, delati se tako nedolžne. Koliko časa pa je o d tega, kar je dr. Fermevc s svojimi prijatelji po Ptuju nabiral denar za „srbske brate“, kiso nam zdaj umorili našega prestolonaslednika? Koliko časa je od tega, da so se iz „Narodnega doma“ in iz Mahoričeve krčme čulici: Živelja Srbija!? Ali ni prišel sam slovenski vseučiliški profesor dr. Murko v ptojski „Narodni dom“ predavat o „bratih Srbih“? Ali mislijo gospodje, da smo vse to pribabil? . . . Zdaj se delajo lepo patriotične, ker jim teče voda v grlo, ker se bojijo, da bi ljudstvo vsem srbofilskim izdaljem pokazalo hrbet. Ali to umivanje zamorcev po prvaških listih nima nobenega pomena in uspeha. Istopako brezpomembno pa je podlo povanje vseh tistih, ki se ne strijnajo s srbskimi morilskimi nazori!

V „Slov. narodu“ zaganja se dr. Gosak v ptojske Nemce in naprednjake, katere imenuje seveda vse po starji svoji prvaški navadi „nemčurje“, in pere svojega solicitatorja Polanča ter sodniškega pisarja Frasa. Pravi, da sta obadvaj le „žrtvi podlega denuncijantstvu.“ Gospodi pri „Slov. narodu“ povemo odkrito, da nimamo prav nobenega vzroka, govoriti o tej zadevi, predno je govorila sodnija.

Valona v Albaniji.

V nemirih in bojih novo uresničene države Albanije se čuje zopet mnogo o epirotični nevarnosti. Epiroti, to so grški ustaši, ki hočejo del Albanije v prid Grški odigrati, marširajo nameč neovirano naprej. Knez albanski nima dovolj vojaštva, da bi jim to napredovanje zabranil. Tako so epiroti prišli že blizu mesta Valone in grozijo, da bodejo to mesto zavzeli. V okolini Valone so se vršili že boji z ustaši.

Dva italijanska parnica sta na poti, da vzmeteta laške podokane na krov. Valona leži na Jadraškem morju. Mesto in a okoli 6000 prebivalcev, ki se pečajo več-

Dobre materje skrbijo, da dobijo njih otroci tečna, ugajajoča in dobra sladka jedila za večerjo. Z malim trudem, malo denarja in mnogo uspehom se narede najboljša sladka jedila dr. Oetkerjevin puding-prah. Dobri se v različnih vrstah okusa, kakor: vanilija, malinje, mandelj, citrona, čokolada in dopade otrokom najbolj. Naredi se izvrstna večerja iz enega zavitka puding-praha à 15 vnl. h kateremu se da 1/2 litra mleka, 2 jajci in 5 dkg sladkorja. Ker se tak puding prinese z samim sokom ali vrhnjem, zboljšajo ti dodatki slastnost in redilno vrednost tega pudinga.

Sicer pa naj bodejo gospodje od Mahoričeve klike prepričani, da bi marsikdo od njih že davno sedel pod ključem, ko bi mi bili res taki „podli denuncijanti“, za katere nas srbofilski listi popisujejo. Pa mi smo bili doslej potrežljivi. Ali tudi ta naša potrežljivost ima svoje meje.

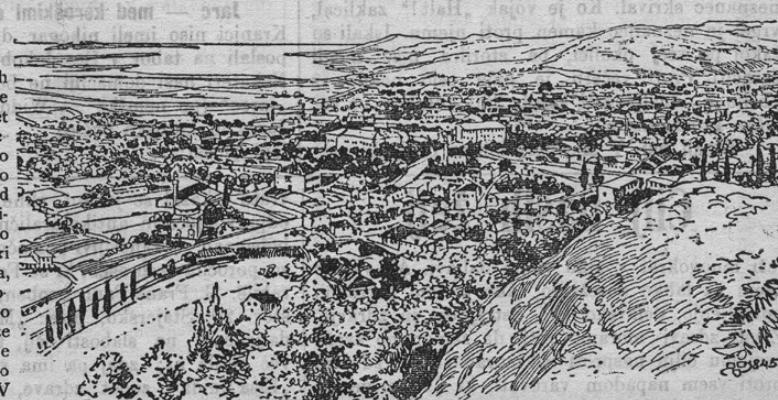
Johann Puch †. V Zagrebu zadela je srčna kap znanega štajerskega industrije Johana Puch. Pokojnik bil je eden najznamenitejših mož, kar jih je porodila štajerska zemlja. Bil je 1. 1862 kot kočarski sin v sv. Lovrencu v slov. gor. rojen. S 15. letom bil je že ključarske obrti prost. Potem je prišel k vojaščini (k artiljeriji) in stopil pozneje v Gradec kot ključarski pomočnik v neko kolesarsko delavnico. Tam se je kmalu izučil za spretnega mechanika. Poskusil je še razne druge delavnice, napravil večje potovanje v Nemčijo in uresničil potem lastno delavnico za popravljanje koles. Iz te delavnice razvile so se velikanske tovarne, ki so po vsem svetu pod imenom Puch znane. Pokojnik bil je vedno jako ljubezljiv človek in je prihajal prav rad na Spodnje-Štajersko. Čast mu! N. p. v. m.!

Ptujski sejmi. Na konjski in goveji sejem dne 21. julija prinalo se je 142 konjev in 906 kosov govede. Na svinjski sejem dne 22. julija pa se je prinalo 644 svinj. Prihodnji konjski in goveji sejem se vrši dne 4. in 5. avgusta, prihodnji svinjski sejmi pa dne 29. julija ter 4. avgusta 1914.

Sejem v Ormožu. V pondeljek dne 27. julija vrši se v Ormožu rad obiskani Jakobi sejem. Na ta sejem se prizene ponavadi 900 do 1100 kosov govede. Tokrat pride na sejem le štajerska živila.

V Marenbergu ustanovili so vojaško veteransko društvo. V društveno vodstvo so bili izvoljeni sledči gospodje: davčni oskrbnik Jos. Kahler kot načelnik, nadalje F. Brudermann, Anton Piber, F. Huber, H. Deutschmann, A. Brudermann, Jos. Meze, M. Snobe, A. Kafel, Jos. Russ, A. Petschaller in Joh. Schucher; za praporščne častnike gg. Al. Seebacher, F. Duk in A. Flucher. Društvo šteje že 55 članov.

Slaba letina nas zopet čaka, ako ne postane vreme boljše. Deževanje zadnjih tednov napravilo je grozovito veliko škode. Vinogradi, ki so začetkom tako lepo kazali, so pod večno



Ansicht von Valona in Albanien

noma s trgovstvom. Mesto je tudi sedež grškega nadškofa ter večih evropskih vicekonzulov.